Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

MART
özel sayı
1983
50TL-1,5DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

"Onlar işçi sınıfına kendisini tanımasını ve kendi bilincine varmasını öğrettiler ve hayallerinin yerine bilimi getirdiler".
(Lenin)

ENTERNASYONAL PROLETARYANIN YÜCE ÖNDERİ, BÜYÜK DEHA

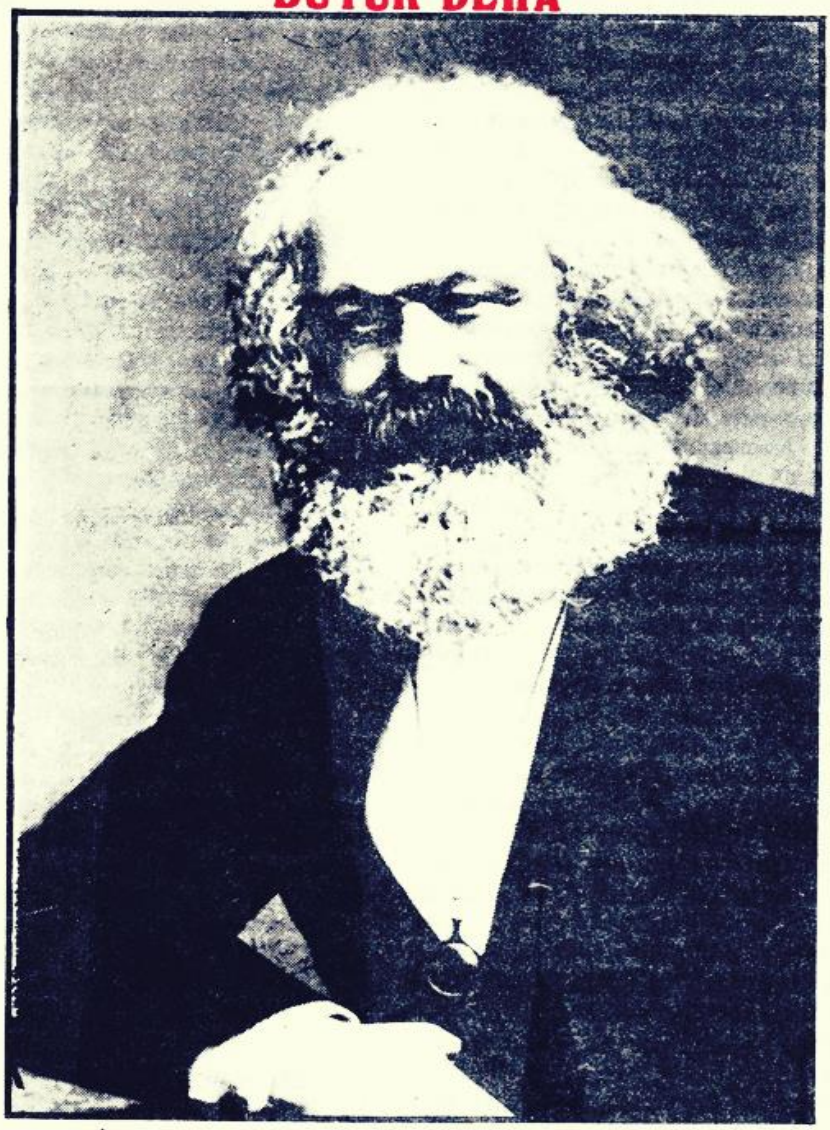

KARL MARKS'I

ÖLÜMÜNÜN 100. YILDÖNÜMÜNDE KOMÜNİZME OLAN SARSILMAZ İNANÇLA ANIYORUZ!

Bundan tam yüz yıl önce 14 Mart 1883'te Karl Marks aramızdan bedenen ayrıldı.İnsanlık tarihinde hiç bir kimseye nasip olmayan bir dizi değer ve meziyetlere sahip olan Karl Marks toplumların geçmişine ve geleceğine ışık tutan Marksizmin yaratıcısıdır.

Karl Marks 1818 yılında şu anda B.Almanya sınırları içinde bulunan Trier'de yaşam düzeyleri iyi, kültürlü bir ailenin çoçuğu olarak dünyaya geldi.İlk ve orta öğrenimini doğduğu şehirde yapan Marks, Bonn ve Berlin Üniversitelerinde hukuk tahsilinin yanında felsefe ve tarihte öğrendi.Üniversite sıralarında sol Hegel'cilerle tanışan Marks, bu dönem Hegel diyalektiğinin etkisi altındaydı.Ludwig Feuerbach'ın 1834'ten sonra Teoloji'yi eleştirmeye başlaması, "Geleceğin Felsefesinin İlkeleri" ve "Hristiyanlığın özü" adlı eserlerini yayınlamasından sonra materyalist Feuerbach'a yönelenler içinde Marks'da vardı.1842 yılında Rheinische Zeitung'da başyazarlık yapan Marks'ın bu görevi hükümetin yoğun baskılarından dolayı kısa sürdü. 1843 sonbaharında bir gazete çıkarma amacıyla Paris'e giden Marks, Alman-Fransız yıllığını çeşitli nedenlerden dolayı ancak 1 sayı çıkarabildi.Marks, bu kısa yazarlık döneminde,geçmişin yanlışlarına karşı acımasız bir eleştirmen,yığınlara seslenen güçlü bir ihtilalci olarak tanındı.

1844 Eylül'ünde tarihte ender rastlanan, bütün bencil çıkarlardan uzak,birbirlerini tamamlayan bir bütünün iki parçası olan F. Engels ve Karl Marks'ın arkadaşlığı Paris'te basladı.40 yıllık ortak bir dava uğruna, ortak bir çabayı içeren,bu arkadaşlığın ürünü olarak Marksizm yaratıldı. 1847'de "Komünistler Birliği" illegal örgütün üyeleri olan K.Marks ve F.Engels 1848'de "Komünistler Birliği"nin 1847'de Londra'da yapılan 2.Kongresinin aldığı karar gereği "Komünist Manifestosu"nu yayınladılar.Yayınlanmasından günümüze kadar geçen 135 yıl boyunca proletaryanın elinde eşsiz bir silah olan ve hala tüm canlılığını koruyan Komünist Manifesto toplumların diyalektik mataryalist bakış açısı ile dahice incelenmesini içermektedir.İhtilalci niteliğinden dolayı Avrupa'daki hükümetler tarafından istenmeyen adam olarak nitelendirilen Marks Londra'ya yerleştiği Haziran 1849'a kadar çeşitli B. Avrupa ülkelerinde oradan oraya dolaşmak zorunda kaldı.

Avrupa'da işçi hareketlerinin yeniden canlanmaya başladığı 1860'lı yılların başına kadar yoğun bir teorik faaliyet yürüten K. Marks,bu dönemlerde özellikle Ekonomi Politik üzerine çalıştı.

Eylül 1864'de Londra'da "Uluslararası Emekçiler Derneği" I.Enternasyonal kuruldu. Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkelerinde çeşitli işçi hareketlerini toparlamak amacı ile kurulmuş olan bu dernek,gelişip güçlenmesiyle kısa zamanda burjuvazinin başhedefi haline geldi.Engels ve I.Enternasyonal'in yönlendirilmesinde önemli rolü olan Marks için I.Enternasyonal,B.Avrupa'daki çeşitli sekillerde parçalanmış işçi hareketlerini bir merkezde toparlamanın yanında,Marksizmi yaygınlaştırmanın da bir aracıydı.1871 Paris Komünü I.Enternasyonal'in faaliyetinin en üst noktasıydı.Paris Komünü deneyi Marks ve Engels için çok öğretici bir pratik olmuştur.Komünün yenilgisi ve Bakünincilerin I.Enternasyonal'i bölmesi artık Avrupa'da I.Enternasyonal'in yaşamasını imkansız kılıyordu.Ondan da öte elde edilen tecrübeler ve gelinen yeni dönem Marks ve Engels'in kafasında yeni tipte bir örgütlenmenin tek tek ülkelerde Sosyal Demokrat partilerinin kurulması gerektiğini şekillendirmişti.Yaşamı boyunca sefalet içinde yüzen,hatta bakımsızlıktan dolayı çocuklarını bile kaybeden Marks ailesi burjuvazinin her türlü baskılarına rağmen onurlu ve özverili bir yaşam sürdürdü.

I.Enternasyonal'in feshinden sonra tekrar yoğun bir teorik çalışmaya başlayan Karl Marks,1881'de büyük yardımcısı,fedakâr ve sevgili eşi Jenny'i kaybetti.

Yaşamı boyunca proletaryanın ve tüm ezilenlerin davası için mücadele eden Karl Marks 14 Mart 1883'de, 1849'den beri yaşadığı Londra'da uluslararası proletaryadan bedenen ayrıldı.O'nun ölümünden doğan boşluğu ölümüne (1895) kadar Marks'ın çok değerli arkadaşı F.Engels doldurmaya çalıştı.

MARKSİZM NEDİR ?

"Marksizm,Marks'ın görüşlerinin ve öğretisinin sistemidir. Marks,insanlığın en ileri üç ülkesi tarafından temsil edilen ve 19. yüzyılın başlıca ideolojik akımları olan Klasik Alman Felsefesini,Klasik İngiliz ekonomi Politiğini ve genellikle ihtilalci Fransız doktirini ile birleşmiş bir halde olan Fransız sosyalizmini sürdürmüş ve tamamlamış bir dahiydi." (Lenin)

Marks,görüşlerinin şekillenmeye başladığı dönemlerde Hegel Diyalektiğinin ve Ludwig Feuerbach Mataryalizminin etkisi altındaydı. O, Hegel diyalektiğinin idealist, Feuerbach'ın Mataryalizminin de Teoloji ile sınırlı olduğunu gördü.Marks Hegel'in "İde adı altında bağımsız bir özne haline getirdiği düşünme süreci,gerçek dünyanın yaratıcısı,yapıcısıydı"..... şeklinde ifade ettiği idealizmini eleştirirken,"Halbuki bence,tam aksine ideal insan aklı tarafından yansıtılan ve düşünce şekillerine sokulan maddi dünyadan başka bir şey değildir." demektedir. Engels,Anti-Dühring adlı meşhur eserinde de "dünyanın gerçek birliği onun maddeciliğinden ileri gelmektedir."demektedir. Marks ile birlikte yazdıkları"Ludwig Feuerbach'e"adlı eserde ise; "Bütün felsefenin, özellikle zamanımıza daha yakın yılların felsefesinin başlıca sorunu düşünce ile varlık,ruh ile tabiat arasındaki ilişki ve ruhun mu, yoksa tabiatın mı başlangıçta temel unsur olduğu sorunudur.Filizoflar bu sorulara verdikleri cevaplara göre iki ayrı kampa ayrılmaktadırlar.Ruha,tabiata oranla önceliklik tanıyan ve bu yüzden de kâinatın şu veya bu şekilde fakat bir şey veya varlık tarafından yaratıldığını kabu eden filizoflar idealizm kampını meydana getirirler.Tabiatı ana unsur olarak gören diğerleri ise çeşitli mataryalizm okullarına mensuptular."

Marks'ın mataryalizmi,sadece teolojiye

karşı veya idealizmin çeşitli şekillenmelerine karşı mücadele ile sınırlı değildi.O, Humeci, Kant'cı, Bilinemezci,Pozitivist akımlara karşı da mücadele ediyor, bunları "mataryalizmi gizilce kabul edip,onu kamuoyu önünde inkar etmenin utanç verici şekli" olarak değerlendiriyordu.

Lenin,"Marks ve Engels"adlı yazısında Marks ve Engels'in mataryalizminin eski mataryalizmden şu temel noktalarda ayrıldığını yazıyordu:

"1-Bu mataryalizmde 'mekaniklik ağır basıyor' ve kimya ile biyolojideki son gelişmeler hesaba katılmıyordu.(Bu gün bunlara elektiriğin madde teorisindeki gelişmelerini de eklemek gerekir.) 2-Eski mataryalizm, tarihsellikten ve diyalektikten yoksundu(yani anti-diyalektik olduğu için metafizikti anlamında) ayrıca tutarlı ve bütünsel bir tarzda 'gelişme görüşüne ' bağlı kalmıyordu. 3-'insanın özünü' somut ve tarihsel olarak belirlemiş 'tüm sosyal ilişkilerin meydana getirdiği bir bütün olarak' değil,soyut olarak ele alıyor; bu yüzden de sadece dünyayı 'yorumlamak' ile yetiniyordu.Halbuki asıl sorun dünyanın 'değiştirilmesi' idi.Yani eski mataryalizm 'pratik ihtilalci faaliyetin önemini anlamıyordu."

Marks'a göre diyalektik "hem dış dünyanın hem de insan düşüncesinin hareketinin genel kanunlarının bilimidir."

Engels'inde dediği gibi Marks ve Engels diyalektiği idealizmden kurtaran,maddeci tabiat anlayışına uygulayan ilk kişilerdir.

Lenin Marksist Diyalektiği; "Daha önce aşılmış merhaleleri tekrarlıyormuş gibi gözüken,fakat onları daha değişik bir şekilde ve daha yüksek bir düzeyde (olumsuzlaşmanın olumsuzlanması) tekrarlayan bir gelişme; düz bir çizgi doğrultusunda değil,spiraller halinde ilerleyen bir gelişme; sıçramalar, felaketler ve ihtilâller yoluyla gelişme; 'süreklilikte kopmalar' niceliğin niteliğe dönüşümü; belli bir cismi,belli bir fenomeni ya da belli bir toplumu etkileyen çeşitli kuvvetlerin ve eğilimlerin zıtlığı ve çatışması sonucu iç yapıda doğan gelişme itilimleri;bir fenomenin bütün çelişkilerinin (ve tarih durmadan daha yeni çelişkileri ortaya koyar) çözülmesi mümkün olmayan ve belirli kanunları izleyen bir örnek-bir evrensel hareket süreci yaratan bağ- işte geleneksel doktirinden çok daha zengin bir gelişme öğretisi olarak diyalektiğin kapsadığı birkaç özellik" diye belirtir.

Tarihi materyalizm,Stalin'in tarifiyle toplumların Marksist (diyalektik materyalist) bakış açısı ile değerlendirilmesidir. "Ekonomi Politiğin Eleştirisine Katkı"nın önsözünde Marks tarihi materyalizmin başlıca ilkelerini şöyle özetler:

"Hayatlarının sosyal üretiminde insanlar kendi iradelerine tabi olmayan,zorunlu ve belirli ilişkiler içine girerler.Bu ilişkiler,insanların üretici güçlerinin belirli bir gelişim merhalesinde tekabül eden üretim ilişkileridir.

Bu üretim ilişkilerinin tümü toplumun ekonomik yapısını, gerçek temelini meydana getirirler ve bu temel üstünde kendisine belirli sosyal bilinç şekilleri tekabül eden bir hukuki ve siyasi üst yapı yükselir.Maddi hayatın üretim tarzı; genellikle sosyal,siyasi ve fikri hayat sürecini de şartlar.İnsanların varlığını belirleyen bilinçleri değildir; aksine insanların bilincini onların sosyal varlığı belirler.Toplumun maddi üretim güçleri gelişmelerinin bir merhalesinde mevcut üretim ilişkileriyle, bu ilişkilerin hukuki bir ifadesinden başka bir şey olmayan ve o güne dek sınırları içinde hareket ettikleri mülkiyet ilişkileri ile çatışırlar.Bu ilişkiler,üretim güçlerinin gelişme şekilleriyle,artık onları bağlayan birer zincir olurlar.O zaman bir sosyal ihtilal devri başlar.Ekonominin tümü de, az ya da çok hızlı bir biçimde dönüşüme uğrar. Bu tür dönüşümler ele alınırken;,üretimin ekonomik şartlarında görülen ve tabiat bilimlerindeki kadar kesinlikle saptanabilen maddi dönüşüm ile, insanların bu çatışmanın bilincine vardıkları ve onu savaşarak sona erdirmek istedikleri hukuki,siyasi,dini,felsefi ve estetik,kısaca ideolojik dönüşüm biçimleri arasında her zaman için bir ayırım yapmak gereklidir."

"Marks'ın ekonomik doktirini muhtevası,tarihi olarak belirlenmiş belli bir toplumun üretim ilişkilerinin başlangıç,gelişme ve çöküş safhalarında incelenmesinden ibarettir." der Lenin. Genel olarak Marksizmin,özel olarak da Marksist ekonomi-politiğin en temel eserleri,Marks'ın yıllarca çalışmasının bir ürünü olan "kapitaller"dir.Marks bu eserinde özel olarak kapitalist ekonomiyi incelemiş,onun geçmişin ve geleceğin temellerini koymuştur.Marks'ın hasımları tarafından bile taktirle karşılanan bu dev eser; proletaryanın zaferinin neden kaçınılmaz olduğunun ekonomik temellerini ortaya koymaktadır.Marks'ın "kapitalist birikimin tarihsel eğilimi" olarak değerlendirdiği bu gelişmeyi şöyle tanımlamaktadır: " 'dolaysız üreticilerin', mülksüzleştirilmesi,merhametsiz bir yıkıcılıkla ve en rezil,en sefil,en adi ve en alçakçasına iğrenç duyguların itilimi altında gerçekleştirilmiştir.(köylünün ve zanaat erbabının) kendi kazançlarıyla edindikleri ve tek tek bağımsız emekçi fertlerin kendi emeklerinin koşullarıyla,tabiri caizse kaynaşmış olmaklığı üstüne kurulmuş, özel mülkiyetin yerini başkalarının sözde özgür olan emeğinin sömürülmesine dayanan kapitalist özel mülkiyet almıştır.Artık şimdi mülksüzleştirilen,kendisi için çalışan işçi sınıfı değil,birçok işçiyi sömüren kapitalisttir.Bu mülksüzleştirmeyi,kapitalist üretimin kendi bünyesinde yer alan kanunların etkisi altında sermayenin merkezileşmesi gerçekleştirecektir.Bir kapitalist her zaman bir çok diğer kapitalisti öldürür.Bu merkezileşme ile ya da az sayıda kapitalistin pek çok diğer kapitalisti mülksüzleştirmesi ile birlikte; emek sürecinin işbirliğine dayanan şekli,bilimin bilinçli olarak tekniğe uygulanması,toprağın sistemli ve metodlu bir biçimde işlenmesi,iş aletlerinin yanlızca müştereken kullanılabilen aletlere dönüşmesi,bütün üretim araçlarının yanlızca birleşmiş ve sosyalist emeğin üretim araçları haline gelmeleriyle,bunların sayılarında tasarruf sağlanması,bütün halkların dünya

pazarının ağına yakalanması ve bununla bir likte kapitalist rejimin uluslararası niteliği gittikçe genişleyen bir çapta gelişir. Bu dönüşüm sürecinin bütün avantajlarını gaspeden ve tekelleri altına alan büyük kapitalist endrüstricilerinin sayısının sürekli olarak azalmasının yanı sıra;sefalet baskı, kölelik, alçalma ve sömürü de yığın halinde gelişir.Fakat öte yandan, kapitalist üretim sürecinin mekanizması tarafından örgütlenen, birleştirilen, bir disiplin kazanan ve devamlı büyüyenişçi sınıfının baş kaldırışı da yaygınlaşmaktadır.Sermayenin tekeli, kendisiyle birlikte ve kendi hakimiyeti altında doğmuş ve gelişmiş olan bu üretim tarzı için artık bir ayak bağı, bir zincir halini almaya başlamıştır. Üretim araçlarının merkezileşmesi ve emeğin sosyalleşmesi, nihayet öyle bir noktaya ulaşır ki, artık kendi kapitalist kabuklarıyla uzlaşması imkansızlaşır.İçten gelen tazyik bu kabuğu çatlatır ve parça parça eder.Kapitalist özel mülkiyetin ölüm çanları çalmaya başlamıştır.Şimdi mülksüzleştirilenler, bir vakitler başkalarını mülksüzleştirmiş olanlardır."

(Kapital Cilt 1)

SINIF MÜCADELESİ,SOSYALİZM VE KOMÜNİZM

Karl Marks'ın ölümünden sonra, öğretisinin oportünistler tarafından en çok çarpıtılan ve hasır altı edilip unutturulmaya çalışılan kısmı hiç şüphesiz sınıf mücadelesine, sosyalizme ve komünizme ilişkin kısmıdır.Özellikle Engels'in ölümünden sonra komünist hareketin başına çöreklenen Bernştayn, Kautsky gibi sözde Marksistler, kapitalizmin çelişkilerinin yoğunlaştığı, bu anlamda da Marksizmin daha fazla pratik önem kazandığı bir dönemde, Marksizmin bu can alıcı ilkelerini ayaklar altına alıp, onu tahrifata uğratarak 20.yüzyıl başlarında ayağa kalkan milyonlarca kitleyi, burjuvaziye karşı silahsızlandırdılar.Bu sözde Marksistlerin, iğrençliklerini sergileyen ve yüzlerindeki Marksist maskeyi çekip alan Lenin oldu.

Marks ve Engels "köleci toplumdan günümüze kadar tüm toplumların tarihi, sınıf mücadelelerinin tarihinden ibarettir." demişlerdi.

Lenin"Marks ve Engels"adlı yazısında;" "Marks'ın kapitalist toplumun sosyalist topluma dönüşmesinin kaçınılmaz olduğu sonucuna tamamen ve yalnız çağdaş toplumun ekonomik gelişme kanunundan vardığı apaçık ortadadır."demektedir.Lenin,Marksist olmanın şartlarından en önemlisi olarak gördüğü"proletarya diktatörlüğünü" kabul edip, etmeme sorununda ayak direterek, oportunistler tarafından unutturulmaya çalışılan Marks'ın Şu pasajlarını, onların yüzlerine şamar olarak vurdu:"Kapitalist toplumla komünist toplum arasındaki birinden diğerine devrimci dönüşümü dönemi vardır.Buna,aynı zamanda devletin,proletarya devrimci diktatörlüğünden başka bir şey olmıyacağı siyasi dönüşüm dönemi tekabül eder.(GOtha Program Eleştirisi)

Marks,'Fransa'da Sınıf Mücadeleleri' adlı yazısında da "sosyalizm genel olarak sınıf farklılıklarının ortadan kaldırılması,sınıf farklılıklarının dayandıkları bütün üretim ilişkilerinin ortadan kaldırılması,bu üretim ilişkilerine uygun düşen bütün toplumsal bağıntıların ortadan kaldırılması,bu toplumsal bağıntılardan doğan bütün düşüncelerin alt üst edilmesine varmak üzere,devrimin sürekliliğinin ilanıdır.Zorunlu bir geçiş noktası olarak proletaryanın sınıf diktatörlüğüdür."

Devletin geleceği konusundada,"Ailenin, Devletin,Özel Mülkiyetinin Kökeni" adlı eserinde Engels şunları söylemektedir; "Üreticilerin özgür ve eşit birliğinin temeli üzerinde üretimi örgütleyecek olan toplum,bütün devlet mekanizmasını bundan böyle kendisi için en uygun yere,yani eski eserler müzesinde çıkrığın ve bronz baltanın yanına koyacaktır."

Son olarak da Marks'ı sadece bir teoriseyen olarak görenlere Lenin şu cevabı vermektedir; "Pratik ihtilalci faaliyetin şartlarını kavrıyamamış ve önemini değerlendiremeyen eski materyalizmin bu temel eksiğini daha 1844-45 yıllarında görmüş olan Marks,bütün hayatı boyunca teorik çalışmalarının yanısıra proletaryanın sınıf mücadelesinin taktik meselelerine sürekli dikkat sarfetmiştir."

MARKSİZMİ SAVUNMAK NE DEMEKTİR ?

Marksizmi savunmak demek; herşeyden önce ondan öğrenmek,onun devrimci özünü kavramak ve onun ötesinde de onu devrimci sınıf mücadelesinin temel silahı olarak kullanmak demektir.Marksizm,proletaryanın dünyayı değiştirme mücadelesinde vazgeçilmez bir silahıdır.

Marksizmi savunmak demek; ona yönelen her türlü gizli ve açık saldırılara karşı tavizsizce mücadele demektir.Marks,Engels ve Marksizm onyıllardır çok çeşitli cepheler den saldırılara uğramaktadır.Bu saldırıların en önemli cephelerinden birini büyük burjuvazi oluşturmaktadır.Burjuvazi daha Marks'ın sağlığında O'na ve öğretisine karşı amansız bir savaş yürütmüş; Marksizmin yığınlar içinde yaygınlaşmasını önlemek için hertürlü metoda başvurmuştur.Lenin'inde söylediği gibi egemen sınıflar devrimci önderlerin etkisini kırmak için yaşamları boyunca onlara alçakça,en iğrenç metodlarla saldırırken,hatta ölüm tuzakları hazırlarken,öldüklerinde onları birer"azize"derekesine çıkararak methiyeler düzmekte,devrimci özlerini boşaltmaktadırlar.Bu oyunun en iğrenci ve sahtesi 100 yıldır Marks'a karşı burjuvazi tarafından oynanmaktadır.Bazı büyük burjuvalar Marks'a içi boş övgüler düzerken,O'nun öğretisine gerçekten sahip çıkan devrimcilere karşı da amansız bir savaş yürütmektedirler.Burjuvazinin açık ve sinsi tüm saldırılarına karşı mücadele Marksistlerin temel görevlerinden biridir.

Ancak,devrimci mücadeleye en büyük zararı onyıllardır Marksizm kisvesine bürünmüş,sözde Marksistler tarafından verilmektedir.Bunlar her dönem,şartlara ve koşullara uygun

olarak Marksizmi burjuvazinin çıkarları açısından yorumlamakta,O'nun temel ilkelerini unutarak veya çarpıtarak,burjuvaziye burjuvaziden daha fazla yartımcı olmaktadırlar. Uluslararası proletaryaya ve devrim mücadelesine bu alanda ilk büyük saldırı Bernş - tayn ve onun takipçisi Kautsky ve hempala - rından geldi.Bu sosyal şöven,hainler kontrolü altına aldıkları II.Enternasyonali burjuvazinin en zor döneminde can kurtaran simidi olarak onun hizmetinde kullandılar.Bu hizmetlerinin karşılığı olarak da burjuvazinin geniş sömürge alanlarında yüzmilyonlarca ezilenden gaspettiği vurgunun kırıntılarından bunlara da tattırdı ve burjuva parlementolarında kürsüler vererek mükâfatlandırdı.Marks ve Engels'in sadık öğrencisi Lenin in bu sözde Marksistlerin hem Rusya'da hemde uluslararası alanda yoğun bir mücadele ile çıkararak gerçek burjuva yüzlerini kitlelere teşhir etti.Marksizmin bunlar tarafından yapılan çarpıtmaları,tahrifatları hasır altı etmeleri açığa çıkarılarak Marksizm tekrar iki ayağı üzerine oturtuldu.Lenin,bununla da yetinmeyerek,Marksizmi sermayenin yoğunlaşması,üretimin merkezileşmesi ve kapitalizmin bir dünya sistemi yaratması ile oluşan ve bir üst aşaması olan emperyalizm ve onun arifesi olan proleter devrimler çağına uygun olarak geliştirdi,zenginleştirdi.

Stalin;"Leninizmin emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmi olduğunu" söyler.Leninizm emperyalizm ve proleter devrimleri çağında proletaryanın elinde burjuvaziyi yenmek için vazgeçilmez bir silahtır. Bundan dolayı Marksizmi savunmak demek revizyonistler ve oportunistler tarafından saKatlanan Marksizmi tekrar ayakları üstüne oturtmak ve Marksizmin emperyalizm ve proleter devrimler çağına yaşayan özü olan Leninizmden öğrenmek,burjuvaziye karşı savaşımda onunla silahlanmak ve onu her türden saldırıya karşı korumak demektir.

Lenin başında bulunduğu Bolşevik Parti önderliğinde Rusya'nın çeşitli milliyetlerden işçileri, köylüleri ve tüm emekçileri yoğun mücadeleler sonucu 1917 Ekim'inde Rusya'yı emperyalist sistemin zincirlerinden koparak, yepyeni bir dünya, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni yarattılar.Lenin ve daha sonra Stalin önderliğindeki Sosyalist Sovyetler Birliği Troçki, Ziyonev, Radek, Buharin gibi burjuva ajanlarının, dıştan ise tüm emperyalistlerin caniyane saldırılarına karşı tüm dünya proletaryası ile birlikte sosyalist yurdu gözbebekleri gibi korudular.Bu dönemde sosyalist SB her alanda önemli başarılar kazandı.Lenin ve Stalin önderliğindeki SB pratiği, Marksizmin en canlı pratik ve teorik hazinesidir.Bu anlamda Marksizmi savunmak demek Lenin ve Stalin 'i ve onların önderliğindeki Sosyalist Sovyetler Birliği'nden öğrenmek demek, onların proletaryaya kazandırdığı zengin pratik ve teorik tecrübelerle silahlanmak,,Lenin ve Stalin'i ve onların önderliğindeki sosyalist SB'ne yönelen açık ve gizli saldırılara karşı amansızca, tavizsizce mücedele etmek demektir.

II.Emperyalist paylaşım savaşı sonrasında başta başkan Mao Zedung yoldaş önderliğinde ki ÇH Cumhuriyeti olmak üzere bir dizi ülke emperyalist sistemden koparak,sosyalist sisteme dahil oldular.Bunlar içinde özellikle Mao Zedung yoldaş önderliğindeki ÇKP'nin yürüttüğü 30 yıllık uzun süreli Halk Savaşı mücadelesi dünya proletaryası ve ezilen halklar için zengin tecrübelerle doludur.

1953'de Stalin yoldaşın ölümünden sonra proletarya,SBKP içindeki Kruşçev,Brejnev, Suslov gibi kapitalist yolun yolcularından çok önemli bir darbe yedi.Bu modern-revizyonist bürokrat burjuvalar SB'nde parti ve devlet iktidarını çeşitli ayak oyunlarıyla, darbelerle ele geçirdiler.Bir dizi diğer ülkede de iktidarın yeni burjuvaların eline geçmesinde önayak oldular.Bu hainler sürüsü kendilerine karşı çıkan ÇKP ve AEP gibi partiler içerisinde de M-L'lere karşı başarısız darbeler düzenlediler.

Mao Zedung yoldaş önderliğindeki ÇKP ve tüm M-L'ler modern revizyonizme karşı Marksizmi-Leninizmi tutarlı olarak savundular. Modern revizyonislerin Stalin yoldaş şahsında M-L'e hayasızca saldırılarını göğüsleyerek onların yüzlerine taktığı Marksizm-Leninizm maskesini indirdiler.Bu mücadeleler sürecinde edinilen tecrübeler ve proletarya hareketinin 30 ve 40'lı yıllardaki olumlu ve olumsuz tecrübeleri analiz edilerek,Mao Zedung yoldaş önderliğinde Çin'deki sosyalist inşa ve sınıf mücadelesinde önemli silahlar olarak kullanıldı.Özellikle Mao Zedung yoldaş,tüm revizyonistler ve özellikle modern-revizyonistler tarafından çarpıtılan tahrifatlara uğrayan,Marksist-Leninist Proletarya Diktatörlüğü,Proletarya Diktatörlüğü Altında Sınıf Mücadelesi,Tüm Sosyalizm Boyunca Sınıflar ve Sınıf Mücadelesi teorilerini tekrar canlandırdı.Ve bu teori zengin katkılarıyla proletarya için burjuvaziye karşı,(özellikle de iktidarı aldıktan sonra) mücadelede vazgeçilmez silahlar oldu.

Bu anlamda Marksizmi savunmak demek Mao Zedung yoldaşın öğretilerinden,Marksizme-Leninizme katkılarından öğrenmek,bu değerli hazineyi sınıf mücadelesinde kullanmak ve Mao Zedung yoldaşa O'nun öğretilerine ve Mao Zedung şahsında Marksizme-Leninizme yönelen çok cepheli saldırılara karşı mücadele etmek demektir.

Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra; Çin'de de parti ve devlet iktidarını parti içindeki "kapitalist yolun yolcuları" olan Hua, Teng klikleri ele geçirdi.Bu,proletaryaya ve devrim mücadelesine uluslararası alanda SB'den sonra ikinci büyük darbe oldu.Bu olumsuz gelişim hiç bir zaman Mao Zedung yoldaşın ölümsüz öğretilerin önemini azaltmamasına aksine daha da önemli kılmasına rağmen bu gün tüm Marksistlerin önünde en önemli görevlerden biri de uluslararası alanda peşi sıra gelen olumsuz gelişmeleri analiz ederek,öğrenmektir.Çin'deki bu olumsuz gelişmeden çok kısa bir dönem sonra da Enver Hoca önderliğindeki AEP yönetiçi kliği de bu olumsuz gelişme kervanına katılarak dönekleşti.Dün ak dediğini bir yana iterek bugün kara diyen ve dünde aynı söylediğini iddia edebilecek kadar gayrı-ciddi bir konuma düşen bu Troçkist kırması modern revizyonistlere karşı mücadelede uluslararası proletar

vanın önünde duran önemli görevdir.

Marksizm; son 150 yıllık inişli-çıkışlı, zaferli-yenilgili sınıf mücadelesinde geliş ti, zenginleşti, çok önemli nitel kazanımlara sahip oldu. Gelinen bugünkü nokta, her ne kadar uluslararası M-L güçlerin konumundan ve burjuvazinin geçici kazanımlarından dolayı olumsuz ise de, proletaryanın bu olumsuzluğu kendisi için olumluluğa çevirecek çok ö nemli silahlara sahiptir. Bu silahlar enternasyonal proletaryanın 150 yıllık mücadele tecrübeleri ve bunun sentezi olan Marksizm-Leninizmdir. Bu anlamda bu gün güçlü gibi gö zükenler aslında güçsüzdürler. Enternasyonal proletarya bu silahıyla donandığı zaman e-sas güçlü olanı tarih yaşayacaktır. Komünist Partiler zor fakat onurlu görevlerini yeri ne getirerek, yeni bir dünya yaratacağına inancımız tam ve kesindir. Çünkü Marks ve En-gels'in inatçı mücadelesi bize böyle öğretti.

Sonuç olarak; Bu gün yani Marksizm gerek içten, gerekse cepheden en iğrenç, en aşağı-lık saldırılara maruz kaldığı (dönemlerin bir tanesinde daha) hele, hele Marks'ın ölümü nün 100. ölüm yıldönümünü yaşadığımız şu günlerde, bu saldırıların daha da tiksindirici olduğu bir dönemde, biz Marksistler, biz Leninistler; tüm emperyalist burjuvazinin, yü-züne Marksist maskesi geçirmiş, en büyük tantanalarla 1983'ü Marks Yılı ilan eden Doğu Alman Modern-Revizyonistlerinin ve tüm öteki modern-revizyonist, Troçkist cephelerin canına ot tıkamak için daha azimli, daha döğüşkeniz. Marks'ın devrettiği mücadele, ko-münizme kadar kesintisiz sürecektir, Zafer proletaryanın, zafer komünizmin olacaktır.

* PROLETARYANIN BÜYÜK VE YÜCE ÖĞRETMENİ KARL MARKS ÖLÜMSÜZDÜR !

* YAŞASIN MARKSİZM !

* YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !